

В кръв потоцете
вашите бели ръце!

Вие сразихте,
смъртно ранихте
смелото мъжко сърце.

Вече - ни слово!

Мечът - готов е
моята ~~кърв~~^{ръка} да рани. /убива се./

Вихри ~~на~~^{на}звейте -
мигом отвейте

моето ебогом на всички страни!

/Умира./

ТЕЗЕЙ. - Луната и Лъвът ~~о~~^бстават да погребат умрелите.

ДЕМЕТРИЙ. - И стената остава.

ДЪНО /обръща се сепнато./ - Не, господа, - моля ви се - няма вече
стената, която разделяше бащите им. Не искате ли
да видите епилога - или да чуete танца на Берго-
маска, изпълнен от двама наши хора?

ТЕЗЕЙ. - Никакъв епилог, моля; играта ви няма нужда от изви-
нения. Не се извинявайте - защото няма кого да ви-
ним: всички актьори измряха. Все пак, пиесата ви
беше хубава и много добре беше изпълнена. Сега да
видим танц^ъ на Бергомаска - оставете епилога.

/Започва танцът./

Дванайсет удара полунощта
отмери със езика си железен.
Любовници, в леглото си! Часът
на феите настъпва. - Часовете,
които сме придали към нощта -
боя се, че от утрото ще вземем.
Със тая крайно ~~мълча~~^{весе}л^{на}а шега